

ע"פ 8254/19 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 8254/19

לפני:

כבוד השופט נ' הנדל
כבוד השופטת ע' ברון
כבוד השופט י' אלרון

המערער:

פלוני

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי חיפה
מיום 29.10.2019 בת"פ 16508-05-18 שניתן על ידי
כבוד השופט ד' פיש

תאריך הישיבה:

כ"ט באב התש"ף (19.08.2020)

בשם המערער:

עו"ד שלומי בלומנפלד

בשם המשיבה:

עו"ד חיים שוייצר

בשם שירות המבחן:

גב' ברכה וייס

פסק-דין

השופט נ' הנדל:

1.

מונח לפנינו ערעור על חומרת עונש המאסר שנגזר על המערער, לתקופה של ארבע וחצי שנים. המערער הודה בכתב אישום מתוקן, במסגרת הסדר טיעון שלא כלל התייחסות לעונש, בעבירות של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, תקיפה סתם, החזקת סכין שלא כדין ואיומים.

המערער הפנה לאמור בתסקיר שירות המבחן שהוגש לבית משפט זה, המתאר את תחילת השתלבותו בטיפול, במחלקה ייעודית בבית הסוהר בתחום עבירות האלימות; טען כי ערכאה קמא לא לקחה בחשבון את העובדה שרק לקראת סיום פרשת התביעה הועברו לידי ההגנה מספר חומרי חקירה; והקשיים הראייתיים בתיק, נתון שגם התביעה הסכימה לו בהצגת הסדר הטיעון.

2.

על מנת לעמוד על הערעור, יש להתייחס בראש ובראשונה לעובדות המקרה על פי כתב האישום המתוקן: המערער התווכח עם נפגע העבירה, שעבד יחד איתו, על עניין הקשור לעבודתם. במהלך הוויכוח ניסה המערער למשוך את הנפגע מתוך משאית, ולאחר שהאחרון ירד מהמשאית – היכה אותו המערער בכלי עבודה עשוי ברזל המשמש לפתיחת בורות ביוב. כתוצאה מכך נגרמו לנפגע העבירה נפחות ורגישות באזור המרפק. מאוחר יותר באותו יום איים המערער על הנפגע כי יפגע בו ובאחותו באמצעות הודעות טקסט. בשלב אחר של היום, ולאחר שנפגע העבירה חטף מהמערער סכין יפנית וסרב להחזירה, איים המערער על הנפגע כי "יושיב אותו בכסא גלגלים". במהלך אותו היום תקף המערער יחד עם אחר אח קטין של נפגע בעבירה, בין היתר באמצעות ידית של סכין מטבח, ותקף אח קטין אחר בכך שבעט ברגלו. בסופו של אותו היום פגש המערער בנפגע העבירה בכניסה לחדר המדרגות של ביתו, ושם דקר אותו מספר דקירות בחלקי גופו השונים בכוונה לגרום לו לנכות, מום או חבלה חמורה, ואף גרם לו מספר חבלות חמורות.

3.

המקרה חמור. תקיפת נפגע העבירה תוכננה מראש, והמערער הצטייד בנשק קר לשם כך. לתקיפה שהסתיימה בדקירת הנפגע קדמו אירועים נוספים, לרבות תקיפת שני אחיו הקטנים ואיומים עליו. העבירה העיקרית היא האירוע שבו נדקר הנפגע ונגרמו לו חבלות חמורות. המערער דקר אותו מספר פעמים בחלקי גוף שונים – בברך השמאלית, בגבו, בעכוזו השמאלי, בבטנו התחתונה ושתי דקירות בראשו, מעל לאוזן שמאל ובפניו. הדימום בחלל הצפק בבטנו של הנפגע הצריך ניתוח. המערער פעל בהזדמנויות נפרדות, ותקף את המתלונן ואת אחיו הקטנים. הנה כי כן, החומרה מתבטאת בעוצמת הפגיעה, בתדירות המקרים, במספר הקורבנות ובשימוש בסכין. על רקע כל אלה, עונש של ארבע וחצי שנות מאסר אינו חמור כלל.

לא תהא זו תגלית אם נציין כי האלימות הפכה לתופעה נפוצה ומוכרת בחברה הישראלית, ובאה – וכך גם כאן – על רקע לא רקע. המערער ונפגע העבירה עבדו יחד בעסק והוויכוח היה קשור לענייני עבודה. בית המשפט המחוזי ציין חלק מהטענות שהסניגור טען כי לא נלקחו בחשבון בשלב שבו הציג את טיעוני הסניגור לעונש. אך בעיקרו של דבר השאלה הנדרשת להכרעה היא האם העונש חמור עד כדי כך שהוא מצדיק התערבות, כאשר לבית המשפט הגוזר את הדין מוענק שיקול דעת רחב – אך כמובן לא בלתי-מוגבל. במקרה זה עולה כי בית המשפט המחוזי נתן משקל למכלול הנסיבות של המעשה והעושה, והתערבות נוספת בעונש עלולה להחטיא את המטרה – עקרון ההלימה. גם אחרי ששקלנו את טענות הצדדים, תקופת המאסר בפועל אינה ארוכה על רקע מעשי המערער ונסיבותיו האישיות.

אשר להסדר הטיעון, הרי שבמסגרתו התביעה תיקנה את כתב האישום, ובאה לקראת הנאשם בכל הנוגע לעובדות ולהוראות החיקוק שצוינו.

4. הערעור נדחה.

ההוראות בדבר ניכוי המאסר ועונשי המאסר על תנאי והקנס - תישארנה בתוקף.

ניתן היום, ל' באב התש"ף (20.8.2020).

ש ו פ ט

ש ו פ ט ת

ש ו פ ט
